

Parish Information Bulletin

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΗΣ ΕΥΔΟΜΑΔΑΣ 3—9 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 2023

Telephone Contact Numbers

St Vasilios Church
9387 7693

π. Ἀθανάσιος
9383 4151

π. Ἐφραίμ
0490 378 215

Website:
stvasiliosbrunswick.com

Ὁ π. Ἀθανάσιος και
ὁ π. Ἐφραίμ εἶναι
στήν Ἐκκλησία
Δευτέρα—Παρασκευή
ἀπο 4.00μμ—6.00μμ

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ, Ματθ. 21: 33-42 7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΦΕΡΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ ΣΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. - (ΜΕ ΤΑΞΕΙΣ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ 5—20 ΧΡΟΝΩΝ ΗΛΙΚΙΑΣ) Στις 10.30πμ διεξάγεται το μάθημα των Κατηχητικών για τα παιδιά μας. Νά φέρετε τά Παιδιά σας στο κατηχητικό σχολείο για νά μάθουν για τό Χριστό καί τήν πίστι μας.	
ΔΕΥΤΕΡΑ 4 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	9.00 πμ— Ιερό Μυστήριο του Ευχελαίου 10.00 πμ— Σύναξη των ηλικιωμένων στο Hall
ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	5.00 μμ— Παράκληση εις την Υπεραγία Θεοτόκο
ΠΕΜΤΗ 7 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΑΠΟ 13-19 ΕΤΩΝ 8.00—9.00μμ στό Hall τῆς Ἐκκλησίας.
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ <i>Γενέθλιον Υπεραγίας Θεοτόκου</i>	7.30 πμ— Ὁρθρος και Θ. Λειτουργία
ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ	Ἑυαγγελικά Ἀναγνώσματα— Ἐπιστολή — Γαλ. 6: 11-18 Ἑυαγγέλιο— Ἰωάν. 3: 13-17

Γνωρίζουμε σε ὅλους ὅτι στήν Ἑνορία μας λειτουργεῖ Ἑλληνικό σχολεῖο.

- Δημοτικό κάθε Σάββατο 9.00πμ μέχρι 12.30μμ.

- Γυμνάσιο κάθε Δευτέρα 5.00μμ μέχρι 8.30μμ.

Φροντῆστε γιά ἐγγραφή τῶν παιδιῶν σας. Τηλ. 0401 051773.

Γέννηση της Υπεραγίας Θεοτόκου 8 Σεπτεμβρίου

«Ἀποκάλυψον πρὸς Κύριον τὴν ὁδὸν σου καὶ ἔλπισον ἐπ' αὐτόν, καὶ αὐτὸς ποιήσει» (Ψαλμός λστ' στ. 5). Φανέρωσε στον Κύριο με εμπιστοσύνη το δρόμο και τις επιδιώξεις και τις ανάγκες της ζωῆς σου και ἔλπιε σ' Αὐτόν και Αὐτός θα κάνει ἐκεῖνα που ζητάς και χρειάζεσαι. Μ' αὐτὴ τὴν εμπιστοσύνη και ἐλπίδα, ὁ Ἰωακείμ και ἡ Ἄννα ἰκέτευαν προσευχόμενοι το Θεό να τους χαρίσει παιδί, να το ἔχουν γλυκεῖα παρηγοριά στα γεράματα τῆς. Και τὴν ἐλπίδα τῆς ο Θεός ἔκανε πραγματικότητα. Τῆς χάρισε τὴν Παρθένο Μαρίαμ, που ἦταν ὀρισμένη να γεννήσει το Σωτήρα του κόσμου και να λάμψει σαν ἡ πιο ευλογημένη μεταξύ των γυναικῶν.

Ἦταν ἐκεῖνη, ἀπὸ τὴν ὁποία ἐμελλε να προέλθει Αὐτός που θα συνέντριβε τὴν κεφαλὴ του νοητοῦ ὄφεως. Στὴν Παλαιὰ Διαθήκη δόθηκαν τῆς προτυπώσεις τῆς Υπεραγίας Θεοτόκου. Μία εἶναι και ἡ βᾶτος στο Σινά, τὴν ὁποία ἐνῶ εἶχαν περιζώσει φλόγες φωτιάς, αὐτὴ δεν καιγόταν. Ἦταν ἀπεικόνιση τῆς Παρθένου, που θα γεννοῦσε το Σωτήρα Χριστό και συγχρόνως θα διατηροῦσε τὴν παρθενία τῆς. Ἐτσι, ἡ Ἄννα και ὁ Ἰωακείμ, που ἦταν ἀπὸ το γένος του Δαβὶδ, με τὴν κραταιὰ ἐλπίδα που εἶχαν στο Θεό ἀπέκτησαν ἀπ' Αὐτόν το ἐπιθυμητό δῶρο, που θα συντροφεύει τον κόσμο μέχρι συντέλειαι αἰῶνων.

Ἀπολυτίκιον

Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε, χαρὰν ἐμήνυσε πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ λύσας τὴν κατάραν, ἔδωκε τὴν εὐλογίαν, καὶ καταργήσας τὸν θάνατον, ἔδωρῆσατο ἡμῖν ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ἡ Παραβολὴ τοῦ ἀμπελῶνος

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, μετὰ ἀπὸ μιὰ σειρὰ ἀπὸ εὐχάριστα ἀναγνώσματα, εἶναι, νὰ τὸ πῶ ἔτσι, τρομαχτικό: εἶναι ἡ ἱστορία τῶν ἐργατῶν τοῦ ἀμπελῶνος ποὺ γίνονται προδότες. Καὶ πράγματι τούτη ἡ παραβολὴ ἀντικατοπτρίζει ὅλη τὴν ἱστορία τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ἀλλὰ στὸ πλαίσιο ὅλων τῶν κειμένων ποὺ προηγήθηκαν, μᾶς μιλάει ἐπίσης γιὰ τὴν τρομερὴ, μὲ ὅλη τὴ σημασίᾳ τοῦ ὅρου, ἀγνωμοσύνη τῆς ἀνθρωπότητος πρὸς τὸν Θεό. Ἀπέναντι στὴν ἀγάπη Του, τὰ θαύματα Του, σὲ ὅλα ὅσα ἔκανε γιὰ ἐμᾶς, παραμένουμε ἀσυγκίνητοι καὶ ἐγωκεντρικοί· σκεφτόμαστε τὸν ἑαυτό μας, δὲν σκεφτόμαστε τὸν πλησίον μας, ἀκόμα λιγότερο σκεφτόμαστε τὸν Θεό· ἀχαριστία, ἀγάπη πρὸς τὸν ἑαυτό μας, ἐγωκεντρισμός, συγκέντρωση σὲ αὐτὸ ποὺ θέλουμε, ποὺ μᾶς γοητεύει, σ' ὅ,τι μᾶς φαίνεται ἀπαραίτητο.

Τὸ σημερινὸ Εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα μᾶς λέει ὅτι ὁ Θεὸς δημιούργησε ἕναν ὁμορφο, ὑπέροχο κόσμο, τὸν περιέβαλλε μὲ τὴν δύναμη καὶ τὴν πρόνοια Του, προετοίμασε τὰ πάντα ὥστε νὰ γίνουν τόπος τῆς Βασιλείας Του, τοῦ Βασιλείου τῆς ἀμοιβαίας ἀγάπης, τῆς χαρᾶς. Ἀλλὰ γνωρίζουμε τί κάναμε σ' αὐτὸν τὸν κόσμο· φτιάξαμε ἕναν κόσμο ὅπου οἱ ἄνθρωποι φοβοῦνται νὰ ζήσουν, ὅπου ὑπάρχει αἱματοχυσία, ὅπου διαπράττονται ἀπάνθρωπες, σκληρὲς πράξεις ὅχι μόνο σὲ σὲ παγκόσμια κλίμακα, ἀλλὰ σὲ ἐπίπεδο οἰκογενειακό, ἐνοριακό, καὶ μεταξὺ τῶν πιὸ κοντινῶν φίλων.

Ἀπὸ γενιὰ σὲ γενιὰ ὁ Κύριος ἔστειλε τοὺς ἀπεσταλμένους Του: πατριάρχες, προφῆτες, ἀγγέλους, κήρυκες, τὸν Πρόδρομο καὶ στὸ τέλος ἦλθε ὁ ἴδιος νὰ μᾶς θυμίσει ὅτι ὁ κόσμος πλάστηκε γιὰ τὴν ἀγάπη. Καὶ ὅπως στὴν παραβολὴ ὁδήγησαν τὸν υἱὸ ἔξω ἀπὸ τὸν ἀμπελῶνα καὶ τὸν σκότωσαν, ἔτσι τὸ ἀνθρώπινο γένος φέρθηκε στὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅταν μιῶ γιὰ «ἀνθρωπότητα», δὲν ἀναφέρομαι στοὺς ἄλλους, ἀλλὰ σ' ἐμᾶς, ἐπειδὴ ὁ Κύριος μᾶς ἐμπιστεύθηκε τὴν ζωὴ γιὰ νὰ τὴν κάνουμε θρίαμβο τῆς ἀγάπης, τῆς ἀδελφοσύνης, τῆς ἁρμονίας, τῆς πίστεως καὶ τῆς χαρᾶς, καὶ δὲν τὸ κάνουμε ἐπειδὴ σκεφτόμαστε τοὺς ἑαυτοὺς μας. Σὲ ἀνταπόδοση ὅσων ἔκανε γιὰ μᾶς, ποὺ μᾶς δημιούργησε, ποὺ μᾶς ἀποκάλυψε τὸν ἑαυτό Του, ποὺ μᾶς πρόσφερε ὅλη Του τὴν ἀγάπη καὶ στὸ τέλος τὴν ζωὴ καὶ τὸν θάνατο τοῦ Υἱοῦ Του, μόλις καὶ μετὰ βίας προφέρουμε ἕνα «Εὐχαριστῶ» καὶ τὴν ἴδια στιγμὴ ξεχνᾶμε.

Στραφῆτε πίσω σὲ ὅ,τι ἀκούσατε στὴ διάρκεια τῆς Τεσσαρακοστῆς, σὲ ὅ,τι εἶδατε τὸ βράδυ τῆς Ἀνάστασης, σὲ ὅ,τι εἰπώθηκε ἀπὸ τοὺς ἁγίους τὶς μετέπειτα ἐβδομάδες, τοὺς ἁγίους τῆς Ρωσίας, τοὺς ἁγίους αὐτῶν τῶν νησιῶν, ἀπὸ τὸ Εὐαγγέλιο τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀνθρωπιᾶς. Μελετήστε τα ὅλα αὐτὰ καὶ ἀναρωτηθῆτε: «Εἶμαι ἐργάτης τοῦ ἀμπελῶνος, καὶ εἶμαι ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἀπωθεῖ μακριὰ τὸν Χριστὸ κάθε φορὰ ποὺ ἔρχεται στὴν ζωὴ μου; Δὲν Τοῦ λέω: Βγὲς ἀπὸ τὸν δρόμο μου, βγὲς ἀπὸ τὴν ζωὴ μου – θέλω νὰ εἶμαι ὁ Θεός, ὁ ἀφέντης, θέλω νὰ διαχειρίζομαι τὰ πάντα.» Ἔτσι μιλάει ὁ καθένας μας, ἴσως ὅχι μὲ τέτοια ἀγένεια, τόσο βλάσφημα, ἀλλὰ μὲ τὰ ἔργα μας, μὲ κούφιες λέξεις.

Πρέπει νὰ συνέλθουμε. Ἐχῶ πεῖ τόσες φορὲς ὅτι σωζόμαστε ἐπειδὴ μᾶς ἀγαπάει ὁ Θεός, ἀλλὰ ὅχι μόνο ἀπὸ τὴν ἀγάπη Του, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἀνταπόκριση μας σ' αὐτὴν. Ἄν ἐπιθυμία μας εἶναι ἀπλῶς νὰ καρπωθοῦμε τοὺς καρποὺς τοῦ Σταυροῦ, τῆς σταύρωσης, τῶν ἡμερῶν τοῦ πάθους, καὶ νὰ μὴν ἐπιστρέψουμε κάτι στὸν Θεό, καὶ νὰ μὴν προσφέρουμε κάτι στὸν πλησίον μας γιὰ τὸν ὁποῖο πέθανε ὁ Θεός, παρὰ μόνο μιὰ στιγμιαία σκέψη, εἴμαστε ἐχθρικοὶ πρὸς κάθε τι ποὺ ἔκανε γιὰ μᾶς.

Ἄς πάρουμε θέση ἐνώπιον αὐτῆς τῆς προειδοποίησης, τῆς ὑπενθύμισης τοῦ σημερινοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἃς σκεφτοῦμε: «ποῦ εἶναι ἡ εὐγνωμοσύνη μου, εὐγνωμοσύνη ὅχι μόνο στὰ λόγια, ἀλλὰ στὴν πράξη;» Ἄς κρίνουμε τοὺς ἑαυτοὺς μας καὶ ἃς ξεκινήσουμε μιὰ νέα ζωὴ. Εὐγνωμοσύνη πρὸς τὸν Θεὸ σημαίνει νὰ εἴμαστε ἡ χαρὰ Του, καὶ στήριγμα, σωτηρία καὶ χαρὰ πρὸς τὸν πλησίον μας. Ἄς ξεκινήσουμε σήμερα νὰ φέρουμε καρποὺς ἀπ' ὅ,τι μόλις μάθαμε ἀπὸ τὸν Θεὸ μέσα ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν.

+ Μητρ. Σουρόζ, Αντονου Μπλουύμ

Ἀνάμνηση Θαύματος Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στις Χωναῖς (ἢ Κολασσαῖς) 6 Σεπτεμβρίου

Σε κάποιο μέρος τῆς Φρυγίας, ἡ γῆ ἀνέβλυσε ἁγιασμένο νερό με τὴ δύναμη τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ, ποὺ γιάτρευε κάθε ἀρρώστια τῶν ἀσθενούντων. Ἐνας χριστιανός, λοιπόν, ἐπειδὴ γιατρεύτηκε ἡ κόρη του, ἐκτίσε ωραιότατο ναὸ στὸ ὄνομα τοῦ Ἀρχιστράτηγου, ἐπάνω στὸ ἁγίασμα.

Μετὰ 90 χρόνια, ἦλθε στὸ ναὸ κάποιος ευλαβὴς νέος, ὀνόματι Ἀρχιππος. Ἐμεινε υπηρέτης στὸ ναὸ καὶ ζοῦσε ζωὴ ἀσκητικὴ καὶ με ἐγκράτεια. Ὅταν εἶδαν αὐτὸ τὸ πράγμα οἱ εἰδωλολάτρες, ἐπίασαν τὸν Ἀρχιππο καὶ τὸν χτύπησαν δυνατά. Ἐπειτα, ὁρμήσαν νὰ καταστρέψουν τὸ ναὸ καὶ τὸ ἁγίασμα. Ἀλλὰ ὡς τῆς μεγάλης δυνάμεως τοῦ Ἀρχαγγέλου! Ἄλλων ἀπ' αὐτοὺς τα χέρια ἐμείναν παράλυτα καὶ ἄλλους σταμάτησε φράγμα φωτιάς καὶ ἔτσι γύρισαν ὅλοι ἀπρακτοί. Ὅμως τὸ πείσμα καὶ ὁ θυμὸς τοὺς ὥθησε νὰ κάνουν ἐκτροπὴ τοῦ κοντινοῦ ποταμοῦ, γιὰ νὰ παρασύρει τὸ ναὸ καὶ νὰ πνίξουν τὸν Ἀρχιππο. Ἀλλὰ καὶ πάλι θαύμα! Ὁ ποταμὸς γύρισε πρὸς τὰ πίσω! Τότε σκέφθηκαν νὰ ἐνώσουν καὶ ἄλλους δύο ποταμούς. Ὅμως ὁ Ἀρχάγγελος Μιχαήλ παρουσιάστηκε στὸν Ἀρχιππο καὶ, ἀφοῦ τὸν ἐβγαλε ἔξω ἀπὸ τὸ ναὸ, ἔκανε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ καὶ οἱ ποταμοὶ στάθηκαν σαν τεῖχος. Πρόσταξε, ἔπειτα, νὰ χωνευθοῦν καὶ πράγματι, κατὰ παράδοξο τρόπο, ἕως σήμερα στὸ μέρος ἐκεῖνο τα νερά τῶν ποταμῶν χωνεύονται. Καὶ γι' αὐτὸ τὸ μέρος ὀνομάστηκε Χώναι.